

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

זה הכלל... מאנשים היא: דבר שאיש נופח... אלה מן העובר וממלא בתוכה מוצר: לאחשי מתי'... כי חוסך מן העובר האלה ליה אלה ליה לחיותו כח"ל... דגשאר מיעוט העובר בפנים ורובו ילא ממוחק: לאחשי קלפי'... אפי' הנמלה טלם במתי פרה: ונליח עובר... על שמים את יודי בשעת שחיטה ארוך בעורה: מה'... תורה אור

ותבועיך לך קדשים קלים צירופים... רב הנחיה הוא מצדו ליה בעורה משום דתשיבה מחילה ויזכר אפי' לענין שחיטה קדשים קלים ומהו צנולט סוף בעורה לך את מצדו ליה דשחיטה ולשטן שחיטה: דאתא אפן פקשה דטויה... שיש צירופים ואלא נחל אכר: אפי' דלמא תרי חיבורי חמינין: לוי חוקא תרי (3) חיבורי חמינין דליכא נמי חיבור גיד הגסה: תלתא לא חמינין: תימה מתי קמיבעית ליה ואלא ק"ל (נעיף דף נט) דזה חש גורם מותר: ארמה חי' ויחן השוקט בהמה ומלאה דמות ויהא איסור בחליטה בעינין פרסות וליכא: אכר חוקא נקט דמות ויש סוף חוקא גס כשילא לחיור העולם לפי ששטן מקיים חבל מלא בה בהמה נמורה שרתי' להיות מותר ורגליה רגלי ונהא או שאין לה רגלים כלל מותרת ללא ממעט ר' יוחנן מדי שרתי' להיות מותר כשילא לחיור העולם דהיא משוב כמפרשים פרסה להיות נמיר שחיטה ארוך כמו שהזכיר כמפרשים פרסה כשילא לחיור העולם ללא על חס הפס ר' יוחנן דמות ונהא ולא נקט עובר שרגלי דמות ונהא או שבת שתינו לו רגלים וכי פריך קלטו בתי' אמר ליתוסר אילכא רבני שמעון חוקא דחבך ליה כשילא לחיור העולם דפרשי' לעיל:

פי' מפרש מ"ס כאלו דבני כ"ה

הנחה הב"ח (8) בני דקטן מסתכלין כ"ל ותיבה גיד הכס נמק: (2) תפי' דהו' דר' וכו' לוי חוקא תרי חומה נה כ"ל ותיבה חיבורי מפרקי נמק:

הנחה כו"ב רש"י ר"ב (א) גמ' אי ל' ל' היסוד איסור הולא אלא כסודיקו ימסכו לולא חיבור מלא ל' ל' ל' חיבור דהו' איסור ונתקן לקטן דף כ"ד ט"ז ק"ש וכו' ואלו את דמות וישת' כגמלא חי' כדלמאן חס שדקק חיי בדי' וכו' כ"י היסוד וכו' איסור מלא וכלו ככל חוק דהו' רתי' נה' ל' ל' ל' ובלתיא כ' יוסק ע' כ' יוסק נה' כ' יוסק

פי' רבני

רבינו גרשום

זה הכלל דבר שגופה אסור ושאינה נופח מתוך שאין נופח לאחיותו מאי לאו לאחיותו כה"ל... לא לאחיותו קלוטו במעי פרה ואילכא רבני שמעון דאפי' דאמר רבי שמעון קלוטו בן פרה אסור בני מילי חיבא דיצא לאידי העולם, אבל הגני אמי שר' ערב חנינא חנינא עובר את יוד בעורה מתוך: לכו דהוי מדיצה לגבי קדשים ליה נמי לגבי דהא או דלמא לגבי דהוי לא מדיצה היא המדיצה עובר אמר ר' יואב? אמר ר' ליה אביי ותבועיך לך קדשים קלים בירושלים, קדשים קלים בירושלים מאי מעמא לא קא מיבעיא לך דמדיצה עובר = אמי הוא, חבא נמי מדיצה עובר = אמי הוא *אילפא חנינא עובר את יוד בן סימן לסימן מהו: מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני למהריה מדי גבלה או לא אמר רבא ק"ו: אם הועיל לו סימן ראשון לסימן שני להתירו באכילה לא יועיל לו למהריה מדי גבלה *ר' ירמיה מהו לחדש לרועו: היכי דמי אילפא דאלו אבהמה מעלייתא מאי איריא היא דאית ביה איסור יוצא אפילו בן פקעה דעלמא נמי *דאמר רב משרשיא לדברי האומר ר'וששין לורע האב, בן פקעה הבא על בהמה מעלייתא הולד אין לו חקנה, לא צריכא דאלו אבן פקעה דכוותיה מאי: אבר מוליד אבר וחתיך ליה ושירי' צד *הלכא מבלבל ורועיה: חדר אבר פשיטא דמבלבל ורועיה, דא"כ סימא יולד סימא וקיימק יולד קיימק אלא פשיטא דמבלבל ורועיה והבי קמבעיא לך בהמה בעלמא לא מבח חלב ודם קאחיתא ושריא, הבא נמי לא שנא אן דלמא תרי איסורי אמרינן תלתא, לא אמרינן, ולמאן אי לרבי מאיר איסור חלב הלב חלב איכא, איסור יוצא *ויצא יוצא *ר' יוחנן א"כ אמר ר' יצא איכא איסור חלב (דם) ליכא *וחנן (8) *גיד הגשה נהג בשליל וחלבו אסור דברי רבי מאיר רבי יתמה אומר אין נהג בשליל וחלבו מותר אלא כל פסח לא אמרינן, דשרי' והבי קמבעיא לך מהו לגמעי את חלבן, חלב דעלמא לא כאבר מן החי דמי ושירי' היא נמי ליש צד *הלכא תתם אית ליה חקנתא לאיסוריה בשחיטה, הנהג *לית ליה חקנתא לאיסוריה בשחיטה, חתיק: בהמה חיה ובהמה ריבת את הולד, אלא מעתה *מור' בו אילמא *תנן אין חקנתא יוצא מן המוצר ומן הבליית נמי אילמא תנן חותך מן העובר שבמעי' מותר באכילה, מן המוצר ומן הבליית אסור באכילה: אמר ר' אבהו שלמה ולא חסדה, אלא מעתה השוחט את הבהמה ומצא בה דמות ונה חשתי אילמא *אמר רבי יוחנן השוחט את הבהמה ומצא בה דמות ונה אסור באכילה: בה עניא

זה הכלל דבר שגופה אסור ושאינה נופח מתוך שאין נופח לאחיותו מאי לאו לאחיותו כה"ל... לא לאחיותו קלוטו במעי פרה ואילכא רבני שמעון דאפי' דאמר רבי שמעון קלוטו בן פרה אסור בני מילי חיבא דיצא לאידי העולם, אבל הגני אמי שר' ערב חנינא חנינא עובר את יוד בעורה מתוך: לכו דהוי מדיצה לגבי קדשים ליה נמי לגבי דהא או דלמא לגבי דהוי לא מדיצה היא המדיצה עובר אמר ר' יואב? אמר ר' ליה אביי ותבועיך לך קדשים קלים בירושלים, קדשים קלים בירושלים מאי מעמא לא קא מיבעיא לך דמדיצה עובר = אמי הוא, חבא נמי מדיצה עובר = אמי הוא *אילפא חנינא עובר את יוד בן סימן לסימן מהו: מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני למהריה מדי גבלה או לא אמר רבא ק"ו: אם הועיל לו סימן ראשון לסימן שני להתירו באכילה לא יועיל לו למהריה מדי גבלה *ר' ירמיה מהו לחדש לרועו: היכי דמי אילפא דאלו אבהמה מעלייתא מאי איריא היא דאית ביה איסור יוצא אפילו בן פקעה דעלמא נמי *דאמר רב משרשיא לדברי האומר ר'וששין לורע האב, בן פקעה הבא על בהמה מעלייתא הולד אין לו חקנה, לא צריכא דאלו אבן פקעה דכוותיה מאי: אבר מוליד אבר וחתיך ליה ושירי' צד *הלכא מבלבל ורועיה: חדר אבר פשיטא דמבלבל ורועיה, דא"כ סימא יולד סימא וקיימק יולד קיימק אלא פשיטא דמבלבל ורועיה והבי קמבעיא לך בהמה בעלמא לא מבח חלב ודם קאחיתא ושריא, הבא נמי לא שנא אן דלמא תרי איסורי אמרינן תלתא, לא אמרינן, ולמאן אי לרבי מאיר איסור חלב הלב חלב איכא, איסור יוצא *ויצא יוצא *ר' יוחנן א"כ אמר ר' יצא איכא איסור חלב (דם) ליכא *וחנן (8) *גיד הגשה נהג בשליל וחלבו אסור דברי רבי מאיר רבי יתמה אומר אין נהג בשליל וחלבו מותר אלא כל פסח לא אמרינן, דשרי' והבי קמבעיא לך מהו לגמעי את חלבן, חלב דעלמא לא כאבר מן החי דמי ושירי' היא נמי ליש צד *הלכא תתם אית ליה חקנתא לאיסוריה בשחיטה, הנהג *לית ליה חקנתא לאיסוריה בשחיטה, חתיק: בהמה חיה ובהמה ריבת את הולד, אלא מעתה *מור' בו אילמא *תנן אין חקנתא יוצא מן המוצר ומן הבליית נמי אילמא תנן חותך מן העובר שבמעי' מותר באכילה, מן המוצר ומן הבליית אסור באכילה: אמר ר' אבהו שלמה ולא חסדה, אלא מעתה השוחט את הבהמה ומצא בה דמות ונה חשתי אילמא *אמר רבי יוחנן השוחט את הבהמה ומצא בה דמות ונה אסור באכילה: בה עניא

אם מי' פיר' מלכות
המס' מלכות כ' פ'
יב כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יב כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'
יד כ' מי' פיר' מלכות
מלכות מלכות כ' פ'

זה הכלל דבר שגופה אסור ושאינה נופח מתוך שאין נופח לאחיותו מאי לאו לאחיותו כה"ל... לא לאחיותו קלוטו במעי פרה ואילכא רבני שמעון דאפי' דאמר רבי שמעון קלוטו בן פרה אסור בני מילי חיבא דיצא לאידי העולם, אבל הגני אמי שר' ערב חנינא חנינא עובר את יוד בעורה מתוך: לכו דהוי מדיצה לגבי קדשים ליה נמי לגבי דהא או דלמא לגבי דהוי לא מדיצה היא המדיצה עובר אמר ר' יואב? אמר ר' ליה אביי ותבועיך לך קדשים קלים בירושלים, קדשים קלים בירושלים מאי מעמא לא קא מיבעיא לך דמדיצה עובר = אמי הוא, חבא נמי מדיצה עובר = אמי הוא *אילפא חנינא עובר את יוד בן סימן לסימן מהו: מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני למהריה מדי גבלה או לא אמר רבא ק"ו: אם הועיל לו סימן ראשון לסימן שני להתירו באכילה לא יועיל לו למהריה מדי גבלה *ר' ירמיה מהו לחדש לרועו: היכי דמי אילפא דאלו אבהמה מעלייתא מאי איריא היא דאית ביה איסור יוצא אפילו בן פקעה דעלמא נמי *דאמר רב משרשיא לדברי האומר ר'וששין לורע האב, בן פקעה הבא על בהמה מעלייתא הולד אין לו חקנה, לא צריכא דאלו אבן פקעה דכוותיה מאי: אבר מוליד אבר וחתיך ליה ושירי' צד *הלכא מבלבל ורועיה: חדר אבר פשיטא דמבלבל ורועיה, דא"כ סימא יולד סימא וקיימק יולד קיימק אלא פשיטא דמבלבל ורועיה והבי קמבעיא לך בהמה בעלמא לא מבח חלב ודם קאחיתא ושריא, הבא נמי לא שנא אן דלמא תרי איסורי אמרינן תלתא, לא אמרינן, ולמאן אי לרבי מאיר איסור חלב הלב חלב איכא, איסור יוצא *ויצא יוצא *ר' יוחנן א"כ אמר ר' יצא איכא איסור חלב (דם) ליכא *וחנן (8) *גיד הגשה נהג בשליל וחלבו אסור דברי רבי מאיר רבי יתמה אומר אין נהג בשליל וחלבו מותר אלא כל פסח לא אמרינן, דשרי' והבי קמבעיא לך מהו לגמעי את חלבן, חלב דעלמא לא כאבר מן החי דמי ושירי' היא נמי ליש צד *הלכא תתם אית ליה חקנתא לאיסוריה בשחיטה, הנהג *לית ליה חקנתא לאיסוריה בשחיטה, חתיק: בהמה חיה ובהמה ריבת את הולד, אלא מעתה *מור' בו אילמא *תנן אין חקנתא יוצא מן המוצר ומן הבליית נמי אילמא תנן חותך מן העובר שבמעי' מותר באכילה, מן המוצר ומן הבליית אסור באכילה: אמר ר' אבהו שלמה ולא חסדה, אלא מעתה השוחט את הבהמה ומצא בה דמות ונה חשתי אילמא *אמר רבי יוחנן השוחט את הבהמה ומצא בה דמות ונה אסור באכילה: בה עניא